

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 4. februára 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálne zabezpečenie — Podmienky prístupu k dávkam v nezamestnanosti v členskom štáte — Zohľadnenie doby výkonu práce ako zmluvného zamestnanca v službe inštitúcie Európskej únie so sídlom v tomto členskom štáte — Uznanie doby nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok podľa Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, za dobu výkonu práce — Zásada lojálnej spolupráce“

Vo veci C-647/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour du travail de Bruxelles (Belgicko) z 27. novembra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 6. decembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Office national de l'emploi

proti

Marie-Rose Melchiorovej,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilesič, sudcovia A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (spravodajca) a C. G. Fernlund,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- M.-R. Melchior, v zastúpení: S. Capiou, avocat,
- belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs a L. Van den Broeck, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. októbra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu zásady lojálnej spolupráce a článku 34 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Office national de l'emploi (ďalej len „ONEM“) a pani Melchiorovou vo veci odmietnutia tohto úradu priznať dotknutej osobe dávky v nezamestnanosti.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 96 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev zavedených nariadením Rady (EHS, Euratom ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev a zavádzajú osobitné prechodné opatrenia uplatniteľné na úradníkov Komisie (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 5), zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 124, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 130, ďalej len „PZOZ“), stanovuje:

„1. Bývalý zmluvný zamestnanec, ktorý sa po skončení svojho služobného pomeru s inštitúciou Spoločenstva stane nezamestnaným, a:

- a) ktorý nepoberá starobný dôchodok alebo podporu v invalidite od Európskych spoločenstiev,
- b) ktorého služobný pomer nie je ukončený odstúpením z funkcie alebo zrušením zmluvy z disciplinárnych dôvodov,
- c) ktorý ukončil aspoň šesť mesiacov služobného pomeru,
- d) a ktorý má trvalé bydlisko v členskom štáte Spoločenstiev,

má nárok na mesačný príspevok v nezamestnanosti podľa ďalej stanovených podmienok.

Ak má tento zamestnanec nárok na dávky v nezamestnanosti z vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia, musí to oznámiť inštitúcii, ku ktorej patrí, a táto inštitúcia o tom ihneď informuje Komisiu. V týchto prípadoch čiastka týchto dávok sa odpočíta od príspevku vyplateného podľa odseku 3.

2. Aby bývalý zmluvný zamestnanec získal nárok na tento príspevok v nezamestnanosti, musí:

- a) sa na vlastnú žiadosť zaregistrovať ako uchádzač o zamestnanie na pracovných úradoch členského štátu, v ktorom si zriadi bydlisko,
- b) splniť povinnosti stanovené právnymi predpismi tohto členského štátu pre osoby, ktoré poberajú dávky v nezamestnanosti podľa uvedených právnych predpisov,
- c) každý mesiac predložiť inštitúcii, ku ktorej patril, potvrdenie vydané príslušným národným úradom práce, v ktorom sa uvádza, či splnil alebo nesplnil povinnosti a podmienky uvedené v písmenách a) a b); príslušná inštitúcia ihneď postúpi toto potvrdenie Komisii.

Spoločenstvo môže príspevok poskytnúť alebo ponechať, aj keď nie sú splnené vnútroštátne platné povinnosti, uvedené v písmene b), v prípadoch choroby, úrazu, materstva, práceneschopnosti alebo v podobnej situácii, alebo ak národný orgán, príslušný pre plnenie týchto povinností, povolil výnimku.

...

7. Zmluvní zamestnanci prispievajú jednou tretinou na financovanie systému poistenia pre prípad nezamestnanosti...

...

9. Národné orgány, zodpovedné za veci zamestnanosti a nezamestnanosti a konajúce v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi, sa usilujú spoločne s Komisiou o účinnú spoluprácu, aby zabezpečili riadne uplatňovanie tohto článku.

...“

Belgické právo

4 Kráľovské nariadenie z 25. novembra 1991 o nezamestnanosti (*Moniteur belge* z 31. decembra 1991, s. 29888, ďalej len „kráľovské nariadenie“) v platnom znení v dobe skutkových okolností vo veci samej, vo svojom článku 30 stanovuje, že pre vznik nároku na dávku v nezamestnanosti musí zamestnanec pracujúci na plný úväzok, ktorý je starší ako 50 rokov, zavŕšiť obdobie 624 odpracovaných dní v priebehu 36 mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o priznanie dávky.

5 Podľa ustanovení článku 37 ods. 1 kráľovského nariadenia:

„... za výkon práce sa považuje obvyklá skutočná práca a dodatočné výkony bez poskytnutia náhradného voľna, uskutočňované v rámci povolania alebo v spoločnosti, ktoré podliehajú odvodom do systému sociálneho zabezpečenia, sektor nezamestnanosti, a v súvislosti s ktorými boli súčasne splnené tieto podmienky:

1° bola vyplatená odmena aspoň vo výške minimálnej mzdy stanovenej zákonom alebo nariadením, kolektívnou dohodou, ktorá je záväzná pre spoločnosť, alebo, ak nie je takto stanovená, na základe obvyčaje,

2° z vyplatenej odmeny boli vykonané predpísané odvody do systému sociálneho zabezpečenia, vrátane odvodov pre sektor nezamestnanosti.

...“

6 Článok 37 ods. 2 kráľovského nariadenia stanovuje:

„Práca vykonávaná v zahraničí sa zohľadní v prípade, že bola vykonávaná v rámci zamestnania, ktoré by v Belgicku podliehalo odvodom do systému sociálneho zabezpečenia, vrátane odvodov pre sektor nezamestnanosti.

Prvý pododsek však platí iba v prípade, že zamestnanec po výkone práce v zahraničí splnil doby výkonu práce ako zamestnanec v zmysle belgických právnych predpisov.“

7 Podľa článku 38 ods. 1 prvého pododseku písm. a) kráľovského nariadenia sa za dobu výkonu práce na účely uplatnenia článku 30 a nasl. tohto nariadenia uznáva doba, za ktorú bola vyplatená dávka na základe uplatnenia príslušných právnych predpisov týkajúcich sa poistenia v nezamestnanosti.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 8 Ako vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia, pani Melchior, ktorá je belgickou štátnou príslušníčkou, predtým, ako pracovala v Komisii Európskych spoločenstiev v Bruseli od 1. marca 2005 do 29. februára 2008 ako zmluvný zamestnanec, vystriedala ako zamestnankyňa v Belgicku viacero pracovných miest.
- 9 Rozhodnutím z 5. marca 2008 jej ONEM zamietol priznanie dávok v nezamestnanosti, o ktoré požiadala 1. marca 2008, s odôvodnením, že nepreukázala, že splnila podmienku 624 odpracovaných dní v priebehu 36 mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti, pričom tento úrad nezohľadnil dobu, počas ktorej dotknutá osoba pracovala v Komisii.
- 10 Po tom, čo jej bol priznaný príspevok v nezamestnanosti, stanovený PZOZ na dobu 12 mesiacov od 1. marca 2008, a po tom, čo pracovala v rôznych zamestnaniach v Belgicku od 20. augusta 2008 do 13. júla 2009, podala pani Melchior novú žiadosť o priznanie dávky v nezamestnanosti, ktorá bola rozhodnutím ONEM z 26. augusta 2009 zamietnutá navyše s odôvodnením, že nepreukázala, že splnila podmienku 624 odpracovaných dní v priebehu 36 mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti, teda počas obdobia od 14. júla 2006 do 14. júla 2009.
- 11 S cieľom určiť počet odpracovaných dní ONEM zohľadnil iba doby zodpovedajúce týmto rôznym zamestnaniam. Odmietol jednak zohľadniť dobu výkonu práce v Komisii ako dobu práce vykonávanú v zahraničí v zmysle článku 37 ods. 2 kráľovského nariadenia a jednak tiež uznať na základe článku 38 ods. 1 prvého pododseku písm. a) toho istého nariadenia dobu nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok v rámci PZOZ, za dobu výkonu práce.
- 12 Pani Melchior spochybnila rozhodnutie ONEM z 26. augusta 2009 pred Tribunal du travail de Bruxelles, ktorý rozsudkom zo 14. februára 2012 zrušil toto rozhodnutie, rozhodol o priznaní nároku dotknutej osobe na dávku v nezamestnanosti od 14. júla 2009 a nariadil ONEM zaplatiť dávky v nezamestnanosti, na ktoré od tohto dátumu vznikol nárok.
- 13 ONEM sa proti tomuto rozsudku odvolal na Cour du travail de Bruxelles a požaduje, aby tento súd zmenil rozsudok a potvrdil rozhodnutie z 26. augusta 2009.
- 14 Cour du travail de Bruxelles vo svojom rozhodnutí vysvetľuje, že odvody upravené v článku 37 ods. 1 kráľovského nariadenia sú odvodmi upravenými belgickou právnou úpravou a že bez ohľadu na prípadný dopad práva Únie toto kráľovské nariadenie neprikazuje zohľadniť odvody vykonané, v danom prípade v Belgicku, v zmysle iného režimu nezamestnanosti, ako toho, ktorý bol stanovený kráľovským nariadením. V dôsledku toho uvádza, že nezávisle na práve Únie prvostupňový súd nemohol dospieť k záveru, že prípadné odvody podľa PZOZ boli odvodmi v zmysle uvedeného článku 37 ods. 1 kráľovského nariadenia.
- 15 Cour du travail de Bruxelles, ktorý preskúmal požiadavky vyplývajúce z práva Únie, pokiaľ ide o zohľadnenie dôb výkonu práce v službe európskej inštitúcie so sídlom v Belgicku, s odkazom na rozsudky Ferlini (C-411/98, EU:C:2000:530, bod 41) a My (C-293/03, EU:C:2004:821, bod 35), ako aj na uznesenie Ricci a Pisaneschi (C-286/09 a C-287/09, EU:C:2010:420, bod 26), konštatuje, že pani Melchiorovú nemožno považovať za „zamestnanca“ v zmysle nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35), alebo nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. ES L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72). Rovnako konštatuje, že zamestnanec, ktorý, podobne ako pani Melchior, pracoval pre európsku inštitúciu so sídlom v Belgicku a ktorý predtým nepracoval inde ako v tomto členskom štáte, sa nemôže dovoliavať ustanovení Zmluvy o FEÚ, ktoré zaručujú voľný pohyb pracovníkov, keďže tieto sa neuplatňujú na čisto vnútroštátne situácie.

- 16 Cour du travail de Bruxelles však poznamenáva, že Súdny dvor opakovane vyslovil, že belgická právna úprava dôchodkov nezaručuje dostatočne prenosnosť práv pracovníka, ktorý bol v službe tak belgického zamestnávateľa, ako aj európskej inštitúcie. V tejto situácii cituje rozsudky Komisia/Belgicko (137/80, EU:C:1981:237, bod 19) a My (EU:C:2004:821). Aj keď ONEM tvrdí, že odôvodnenie tohto posledného uvedeného rozsudku je založené na existencii špecifického ustanovenia v oblasti dôchodkov, takže toto odôvodnenie nie je použiteľné na systém poistenia v nezamestnanosti, Cour du travail de Bruxelles má pochybnosti o tomto tvrdení a uvádza, že riešenie prijaté Súdnym dvorom v tomto rozsudku zrejme súvisí so zásadou lojálnej spolupráce. Okrem toho uvádza, že toto riešenie sa uplatnilo nielen v oblasti dôchodkov, ale tiež v oblasti rodičovských príspevkov a rodinných prídavkov, ako aj vo veci daňového zvýhodnenia.
- 17 Cour du travail de Bruxelles sa domnieva, že z tejto judikatúry by sa mohlo vyvodiť, že zásada lojálnej spolupráce, ako je upravená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, bráni uplatneniu článku 37 a článku 38 ods. 1 prvého pododseku písm. a) kráľovského nariadenia tak, ako ich vykladá ONEM. Okrem toho nemožno vylúčiť ani rozpor s článkom 34 ods. 1 Charty, ktorej prvý pododsek je podľa Vysvetliviek k Charte základných práv (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 17) založený najmä na článku 12 Európskej sociálnej charty, podpísanej v Turíne 18. októbra 1961 a revidovanej v Štrasburgu 3. mája 1996.
- 18 Za týchto okolností Cour du travail de Bruxelles rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni zásada lojálnej spolupráce a článok 4 ods. 3 ZEÚ na jednej strane a článok 34 ods. 1 [Charty] na druhej strane tomu, aby pri vzniku nároku na dávky v nezamestnanosti členský štát odmietal:

- zohľadniť doby výkonu práce ako zmluvný zamestnanec v službe inštitúcie Európskej únie so sídlom v tomto členskom štáte, osobitne v situácii, že tak pred obdobím zamestnania ako zmluvný zamestnanec, ako aj po ňom došlo k výkonu práce ako zamestnanca v súlade s právnou úpravou uvedeného členského štátu,
- uznať dobu nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok v nezamestnanosti v rámci [PZOZ], za dobu výkonu práce, pričom doba nezamestnanosti, za ktorú bola vyplatená dávka v súlade s právnou úpravou uvedeného členského štátu, sa za takúto dobu výkonu uznáva?“

O prejudiciálnej otázke

- 19 Na úvod treba uviesť, že rozhodnutie ONEM dotknuté vo veci samej bolo vydané 26. augusta 2009, teda po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy.
- 20 Preto sa treba domnievať, že svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 10 ES a článok 34 ods. 1 Charty bránia právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá vo veci samej, vykladanej v tom zmysle, že na účely vzniku nároku na dávky v nezamestnanosti sa nezohľadňujú obdobia výkonu práce ako zmluvný zamestnanec v inštitúcii Únie so sídlom v tomto členskom štáte, a za dobu výkonu práce sa neuznáva doba nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok v nezamestnanosti podľa PZOZ, pričom doba nezamestnanosti, za ktorú bola vyplatená dávka v súlade s právnou úpravou uvedeného členského štátu, sa za takúto dobu uznáva.
- 21 V tomto ohľade treba pripomenúť, že právo Únie nezasahuje do právomoci členských štátov organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia a že pokiaľ chýba harmonizácia na úrovni Únie, je na právnej úprave každého členského štátu, aby stanovila podmienky poskytovania dávok sociálneho zabezpečenia. Stále však platí, že pri výkone tejto právomoci musia členské štáty dodržiavať právo Únie (pozri najmä v tomto zmysle rozsudky Kristiansen, C-92/02, EU:C:2003:652, bod 31, a Elčinov, C-173/09, EU:C:2010:581, bod 40).

- 22 Pokiaľ ide o PZOZ, treba tiež pripomenúť, že tieto podmienky, rovnako ako Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev (ďalej len „služobný poriadok“), boli prijaté nariadením Rady, nariadením č. 259/68, ktoré má podľa článku 249 druhého odseku ES všeobecnú platnosť, je záväzná vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľná vo všetkých členských štátoch. Z toho vyplýva, že okrem účinkov, ktoré vyvoláva vo vnútornom poriadku správy Únie, PZOZ zaväzujú aj členské štáty v celom rozsahu, v akom je ich súbeh nevyhnutný na účely jeho vykonania (rozsudky Komisia/Belgicko, EU:C:1981:237, body 7 a 8; Komisia/Belgicko, 186/85, EU:C:1987:208, bod 21, ako aj Kristiansen, EU:C:2003:652, bod 32).
- 23 Belgická vláda vysvetľuje, že systém poistenia v nezamestnanosti je v Belgicku založený na zásade solidarity, ktorá zahŕňa platbu poistného vopred. Podľa tejto vlády podmienky priznania dávky v nezamestnanosti stanovené týmto systémom neporušujú nijaké právne pravidlo Únie a osobitne nijaké konkrétne ustanovenie PZOZ. Domnieva sa preto, že riešenie prijaté v rozsudku My (EU:C:2004:821) nemožno vo veci samej uplatniť.
- 24 Iste, článok 96 ods. 1 PZOZ, ktorý za určitých podmienok upravuje poskytnutie príspevku v nezamestnanosti bývalému zmluvnému zamestnancovi, ktorý sa po skončení svojho služobného pomeru s inštitúciou Únie stane nezamestnaným, sám osebe nespôsobuje iné obmedzenie právomoci členských štátov, pokiaľ ide o stanovenie podmienok priznania dávok upravených ich vnútroštátnym systémom, ako to, ktoré vyplýva z tohto článku, a to rešpektovať doplnkovú povahu príspevku v nezamestnanosti podľa tohto článku vo vzťahu k dávke, o ktorú môže prípadne žiadať bývalý zmluvný zamestnanec podľa uvedeného vnútroštátneho systému.
- 25 Súdny dvor však v rozsudku My (EU:C:2004:821) rozhodol, že článok 10 ES v spojení so služobným poriadkom sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje zohľadniť roky, ktoré príslušník Únie odpracoval v službe inštitúcie Únie na účely priznania práva na predčasný starobný dôchodok podľa vnútroštátneho systému. V uznesení Ricci a Pisaneschi (EU:C:2010:420) Súdny dvor spresnil, že to platí rovnako, pokiaľ ide o priznania práva na riadny starobný dôchodok.
- 26 Súdny dvor sa pri tomto rozhodnutí neoprel o osobitné ustanovenie služobného poriadku, ale s odkazom na rozsudok Komisia/Belgicko (EU:C:1981:237) v bodoch 45 až 48 rozsudku My (EU:C:2004:821) konštatoval, že vo svetle odmietnutia prijať potrebné opatrenia na prevod poistnomatematického ekvivalentu alebo paušálnej nominálnej hodnoty práv na dôchodok získaných vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme do dôchodkového systému Spoločenstva, ktorý upravuje článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, by takáto právna úprava mohla sťažiť prijímanie úradníkov členských štátov, ktorí majú odpracované určité roky vo verejnej službe, do zamestnania v inštitúcii Únie. Súdny dvor uviedol, že takáto právna úprava mohla totiž odradiť od výkonu povolania v takejto inštitúcii, pokiaľ pracovník, ktorý bol prv poistencom vnútroštátneho dôchodkového režimu tým, že prijme prácu v takejto inštitúcii, sa vystavuje nebezpečenstvu straty možnosti vzniku nároku, z dôvodu tohto režimu, na starobný dôchodok, na ktorý by mal právo, pokiaľ by neprijal túto prácu. Uviedol, že takéto následky sú neprípustné vzhľadom na povinnosť spolupráce a lojálnej pomoci, ktorú majú členské štáty voči Únii a ktorá nachádza vyjadrenie v povinnosti uľahčiť mu dosiahnutie jeho úloh, zakotvenej v článku 10 ES.
- 27 Právna úprava členského štátu, ktorá odmieta zohľadniť na účely vzniku nároku na dávky v nezamestnanosti obdobia výkonu práce ako zmluvný zamestnanec v inštitúcii Únie so sídlom v tomto členskom štáte, tiež môže sťažiť prijímanie zmluvných zamestnancov týmito inštitúciami. Ako totiž uviedol generálny advokát v bodoch 51 až 53 svojich návrhov, takáto právna úprava môže odradiť pracovníkov, ktorí majú bydlisko v tomto členskom štáte, vykonávať v inštitúcii Únie povolanie, ktorého predpismi obmedzená dĺžka trvania ich stavia do perspektívy, že musia dočasne nastúpiť alebo opätovne nastúpiť na vnútroštátny pracovný trh, keďže z dôvodu tohto zamestnania im hrozí nebezpečenstvo, že nebudú disponovať počtom odpracovaných dní vyžadovaným touto právnou úpravou, aby mohli poberať dávky v prípade nezamestnanosti.

- 28 Takáto právna úprava môže spôsobiť rovnaký odradzujúci účinok, pokiaľ ide o neuznanie doby nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok v nezamestnanosti podľa PZOZ, za dobu výkonu práce na účely vzniku nároku na dávky v nezamestnanosti v tomto členskom štáte, keďže doba nezamestnanosti, za ktorú bola vyplatená dávka v súlade s jeho právnou úpravou, sa za takúto dobu uznáva.
- 29 V dôsledku toho a bez toho, aby bolo opodstatnené preskúmať otázku položenú z hľadiska článku 34 ods. 1 Charty, treba na túto otázku odpovedať tak, že článok 10 ES v spojení s PZOZ bráni právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá vo veci samej, vykladanej v tom zmysle, že na účely vzniku nároku na dávky v nezamestnanosti sa nezohľadňujú doby výkonu práce ako zmluvný zamestnanec v inštitúcii Únie so sídlom v tomto členskom štáte a za dobu výkonu práce sa neuznáva doba nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok v nezamestnanosti podľa PZOZ, pričom doba nezamestnanosti, za ktorú bola vyplatená dávka v súlade s právnou úpravou uvedeného členského štátu, sa za takúto dobu uznáva.

O trovách

- 30 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 10 ES v spojení s Podmienkami zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev zavedenými nariadením Rady (EHS, Euratom ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev a zavádzajú osobitné prechodné opatrenia uplatniteľné na úradníkov Komisie, zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, bráni právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá vo veci samej, vykladanej v tom zmysle, že na účely vzniku nároku na dávky v nezamestnanosti sa nezohľadňujú doby výkonu práce ako zmluvný zamestnanec v inštitúcii Únie so sídlom v tomto členskom štáte a za dobu výkonu práce sa neuznáva doba nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok v nezamestnanosti podľa Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, pričom doba nezamestnanosti, za ktorú bola vyplatená dávka v súlade s právnou úpravou uvedeného členského štátu, sa za takúto dobu uznáva.

Podpisy